

for, og jeg synes, der er nogle ting, der taler imod.

Kl. 23.10

Det, der taler for, er jo at styrke børns retssikkerhed, hvor det er klart, at vi i forhold til det indlæg, vi lige hørte fra Dansk Folkeparti, har det grundlæggende synspunkt, at børn også er en slags mennesker, der har ret til en beskyttelse i nogle tilfælde. Og jeg synes, det var godt med klarheden i Dansk Folkepartis udsagn, så man kan se forskel i politik.

Jeg synes også, Kristeligt Folkeparti har ret i at pege på det, man kunne kalde de svære børnesager. Det er der, hvor forældremyndigheden ikke i tilstrækkeligt omfang beskytter det barn, forældremyndigheden skulle passe på, og hvor børn har brug for det. Der er slet ingen tvivl om, at børn, når vi ser på nogle af de svære børnesager, hvad enten det er fjernelsessager eller anbringelsessager, i nogle tilfælde står svagt. Det, vi er dygtige til i vores samfund, er jo at bygge retssikkerhed op omkring de voksne parter, men ikke i samme omfang omkring børnene.

Noget, der også taler for Kristeligt Folkepartis forslag, er muligheden for at rejse sager på områder, hvor der specielt er brug for at holde øje med en udvikling, råbe vagt i gevær, sige, at her er en udvikling på vej, som er foruroligende, og hvor man kan foreslå, at samfundet tager initiativer. Det kunne f.eks. være i forhold til den stadig yngre alder, hvor børn drikker ret store mængder alkohol; det kunne også være andre ting, men man kunne rejse den type debatter.

Det, der til gengæld taler imod, er forholdet til Børnerådet, som jo forslås opretholdt som et debatskabende forum i Kristeligt Folkepartis forslag. Og der lyttede jeg med interesse til de korte bemærkninger, hr. Jann Sjursen havde med socialministeren, og tanken om, at det skulle tildeles en styrket rolle. Det er jeg enig i at Børnerådet skal, men jeg synes ikke helt det harmonerer med den beskæring, som Børnerådet bliver udsat for i forbindelse med den generelle grønthøster mod råd og nævn, hvor Børnerådet jo også mistede en del af sin bevilling. Hvis Børnerådet skal tildeles en stærkere rolle, så er det altså modsætningsfyldt den ene dag at skære ned på det og den anden dag at ville tildele det en stærkere rolle. Men det er det ene, der taler imod. Jeg er tilhænger af, at Børnerådet tildeles en stærkere rolle.

Det andet, som taler imod, er, at vi skal passe på, tror jeg, at Ombudsmandsinstitutionen ikke bliver delt ud og får for mange forgreninger. Vi

skal slås for at bevare én stærk Ombudsmandsinstitution og passe på, at vi ikke kommer til at devaluere begrebet ombudsmand ved at have for mange af slagsen.

Ud over det synes jeg, at der også er et par børnepolitiske betragtninger, der er vigtige at gøre. Den ene er, at hele den her diskussion jo generelt også hænger sammen med de gode forhold for vores børn og efter min opfattelse også diskussionen om en tidligere myndiggørelse af børn og unge.

Men som konklusion tak til hr. Jann Sjursen for at rejse debatten. Jeg er enig i de intentioner der ligger i forslaget. Jeg er ikke sikker på, at det er den rigtige vej at gå. Vi vil i hvert fald gerne lidt nøjere have diskuteret Børnerådets rolle i den her sammenhæng, og vi deltager meget gerne aktivt i den videre diskussion om, hvordan vi lever op til intentionen i forslaget, nemlig at sikre børns retsstilling.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvnald, hvor han i Dansk Folkepartis indlæg kan fornemme, at vi ikke synes, at børn er en slags mennesker. Og så vil jeg samtidig glæde mig over, at hr. Villy Søvnald godt kan se nogle problemer i at lave en ombudsmand på ret så mange områder, således at institutionen som sådan kan devalueres og dermed miste sit sigte.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Der, hvor jeg kunne blive bekymret for, hvis jeg var et trængt barn i vores samfund, var den grundlæggende antagelse, som var Dansk Folkepartis grundlæggende linje, at man skulle passe på med ikke at lægge for meget vægt på det, børn sagde, for det kunne også skabe uro og sådan noget.

Jeg tror, at Dansk Folkeparti fuldstændig overser, at vi har nogle børn, der er klemt på den måde, at de, der skulle beskytte dem, ikke beskytter dem. Og vi har i dag ikke tilstrækkelig sikre veje for de børn at gå, der bliver ramt af den ene eller anden type af overgreb fra dem, der har forældremyndigheden, men også i samfundslivet i øvrigt. Vi andre, vi voksne, er jo i en række sammenhænge beskyttet med advokatbi-stand, når vi inddrages i den type af sager, mens børnene står meget alene og er meget afhængige af, at de tilfældigvis har nogle voksne, der kan tage vare på dem. Hvis de har de voksne, er de